

מתגייסים למען משפחות של ילדים חולי סרטן לתרומות

כולנו משפחה

גלריה אמנות

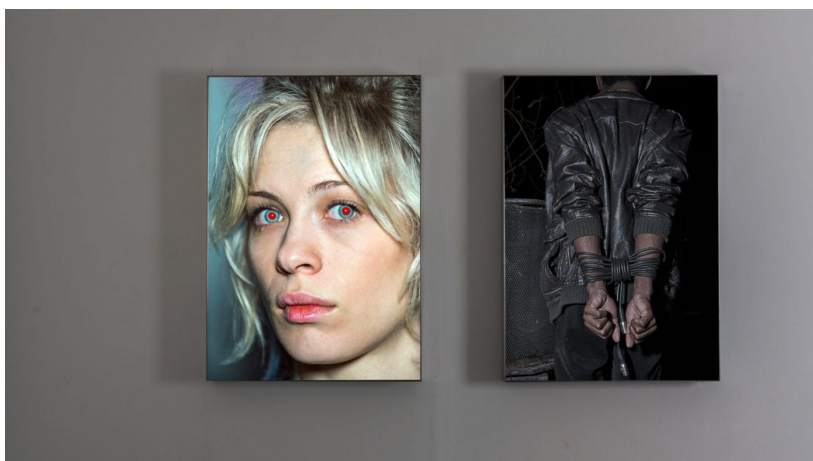
האמנית אלונה רודה יוצרת לצלילי האזעקה

צפירות וסירנות הן חלק מהתערוכה החדשה "Safe and Sound (Evolutions)" בגלריה רוזנפלד, שמתחקה אחר מקור הצופרים בישראל

שמור 0 169

21:45 30.12.2015

אבי פיטשון | עקוב באתר התראות במייל

צילום: טל ניסים

לפני כשבוע התאספו כמה עשרות אנשים בגלריה רוזנפלד והמתינו, בחשש מה, לבאות. האמנית אלונה רודה, שמציגה במקום את התערוכה "Safe and Sound (Evolutions)", (עד ה-16.1), הגישה הרצאה קצרה בנושא סירנות, צפירות ואזעקות. היא סיפרה איך ומתי הומצאו (במקור בסוף המאה ה-18, בכלל כאמצעי עזר להפעלת עוגב), התעכבה על שימושים אמנותיים במכשיר (ממכונות הרעש של הפוטוריסט לואיג'י רוסולו ועד ללהקת ההיפ-הופ המיליטנטית "פאבליק אנמי"), והפתיעה בגלותה שצופרי אזעקה של מלחמות לא הותקנו בישראל לפני שנות ה-60.

הסיבה לחשש שהזכרתי היתה שלצדה ניצבו המוזיקאים הראל שרייבר וחיים ויטאלי כהן מול שולחן עם לפטופ, כמה אביזרים חשודים והרבה כבלים, ממתנינים בסבלנות למופע ההדגמה שלהם. בסוף לא היה כזה נורא. אני חושד שאולי הגלריה ביקשה מרודה וחבריה לא להיסחף עם הווליום. אבל גם נעים לא היה. אין ספק שפרזנטציית הסאונד עוררה מתרדמתו קצת סטרס מודחק מאירועי הקיץ שעבר.

צילום: טל ניסים

מהתערוכה

עוד כתבות בנושא

אלונה רודה מציגה: דיסקו שכניה 08.05.2013

רודה, ילידת 1979, בולטת בייחודה בשדה האמנותי הישראלי משום שהיא מצליחה לעמוד עם רגל אחת בעשייה שבסיסה מחקרית וביקורתית, ועם הרגל השנייה באמנות מוחצנת, ספקטקולרית, תיאטרלית ומבוססת על עיצוב חלל ומבנים, על תאורה וסאונד. בין העבודות הבולטות שלה מהשנים האחרונות היתה דלת מקלט נעולה בשרשראות שמאחוריה בקעו צלילי שיר של "מטאליקה", ושמדי פעם גם רעדה באופן מאיים, כאילו מישהו או משהו מנסה להתפרץ מהצד השני (המרכז הישראלי לאמנות דיגיטלית); מיצב הסאונד והאורות שבמרכזו עמד מודל ענק של הכותל (המרכז לאמנות עכשווית), וחלל מסתורי שבמרכזו במה ריקה ששוב, בעזרת פסקול ואפקטים של תאורה, ייצר דרמת הופעה נטולת מופיעים (ביתן הלנה רובינשטיין).

התערוכה בגלריה רוזנפלד מציגה כיוון חדש. לא עוד מוצג מונוליתי מרכזי ומרשים, אלא משהו שכמעט נראה כמו תערוכה קבוצתית של אשה אחת. עבודת וידיאו מציגה שוטים סטטיים של גבר שחור על רקע סאונד של סירנות ותאורה שחלקה מגיעה מתוך הווידיאו עצמו וחלקה מהחזר אור מהמסך עצמו; דימויים מצולמים של טמבון רפלקטורים אימתני של ג'יפ ושל נערה שענייה בורקות באדום לא טבעי; שלושה פסלי עץ של דמויות אנושיות רובוטיות, ושורות של

אור שנהפכה לחלק מחיי היום-יום עם מדי הבטיחות בעלי הנראות הגבוהה, ויציאות חירום ותרגולת חירום של יציאה מבניינים במצב שריפה או מפגע אחר. רודה, בשיחת סקייפ מברלין, שם היא מתגוררת בשנתיים האחרונות, שופכת אור על התערוכה ועל הדרך שבה אסתטיקות וסאונדים פונקציונליים קורסים לפעמים אל תוך עצמם.

אלונה רודה צילום: שחף הבר

"בסיס התערוכה מתייחס לרמות פחות קריטיות של בטיחות ממה שאנו מורגלים אליו בארץ", היא אומרת. "יותר דברים יומיומיים שבגלל זה יש גם פחות עיסוק בהם. אני עוקבת אחר שכלול הטכנולוגיות של בדים זרחניים באופן נקודתי ואחרי תעשיית הבטיחות באופן כללי. בפרסום המלווה את התערוכה אפשר לקרוא את שחר אטואן (כתב 'גלריה') מתאר איך בגדי בטיחות נהפכו שקופים ואנונימיים, או אפילו שימשו גנבים כדי להסוות את עצמם

כולנו משפחה

מתגייסים למען משפחות של ילדים חולי סרטן

לתרומות

כאנשים עובדים בעטותם את הווסטים הזרחניים. הלל שוורץ כותב על איך רעש אזעקות של מכוניות וצופרים של רכבי חירום נהפך דומיננטי בנוף הסאונד האורבני עד כדי כך שאנחנו כבר לא מבחינים בו או מתייחסים אליו. ויש התגלגלות אחרת, לא של היעלמות אלא של שימוש אמנותי ופוליטי באלמנטים של בטיחות כדי לייצר נראות מסוג אפוזיציוני, שאיננו פונקציונלי, שזה מתבטא בשימוש של 'פאבליק אנמי' ולהקות פאנק כמו ה'קלאש' בסאונד של סירנות, ובשימוש של אקטיביסטים או משתתפי מסיבות טכנו מחתרתיות בווסטים זוהרים".

באיזו מידה הבאת בחשבון את המטען של נושא הצפירות והסירנות בהקשר הישראלי?

"אין ספק שישראל היא מושא מחקר מובהק בתחום, מעבר לאינטימיות האישית שיש לי עם הנושא. זה סיפור מעניין בכמה הקשרים, למשל העובדה שרוב הצופרים בארץ יוצרו ומיוצרים בגרמניה. אני מתכוונת לדבר על זה במסגרת תערוכת 'טרנסמדיאלה' בברלין בפברואר הקרוב, בדיוק באותה מידה שנכנסתי לזה בישראל ואולי אפילו יותר כי הם פחות מכירים עניינים כמו החלוקה לאזורי אזעקות וכמובן העובדה שאותו מכשיר משמש גם כאזעקה וגם כצפירה".

צילום: טל ניסים

אז אפשר להגיד שהסאונד של הצופרים שכולנו מכירים למעשה "נאצר" על ידי גרמנים.

"אפשר להגיד את זה. המשימה הבאה שלי היא ללכת לבקר במפעלי הייצור הגרמניים. יש הרבה כתיבה על סירנות במלחמות העולם ובאמנות ומוזיקה, אבל גיליתי שעל ההקשר הישראלי כמעט אין כתיבה, ואפילו לא ברמה התרבותית. יש מוזיקה ואלהמנטים רבועים ושמי

מיוזר של מוזיקאים, כמו הצפירה, אומצת לשימוש השגנוני באמצעות רעש שנועד לשימוש נגד פלסטינים אבל השתמשו בו גם נגד מתנחלים והוא די הוצא משימוש כי הוא כנראה ממש קטלני. אבל היסטוריה מסודרת אין".

גוגל פלוס

טוויטר

פייסבוק